

Száz kilométer a föld alatt

Szeged csatornarendszerének jövője

Soha nem volt még Szegeden ilyen nagyméretű és értékű közművesítési program megvalósulóban. Utak, hidak, vízvezetékek, csatornák és telefonkábelek, elektromos hálózat húzódik a föld alatt és a föld felett. Kicsit a múltba is nézve, de főleg a jövő programjára figyelve ezúttal a város csatornázásának jelenlegi munkáiról és jövőbeni terveiről kértünk összefoglaló tájékoztatót Szilvéri Lászlótól, a Vízművek és Fürdők főmérnökétől.

a vízügyi szakközépiskola mellett a kivezetés szennyezze az alatta elterülő partfürdőt és az uszodákat is, az Alsó Tisza-parti beömlés a klinikák környékét, az Alsóváros délkeleti csücskén kivezető szennyvízfolyás, Tiszába érkezése előtt, a Boszorkány-szigetet. Kellemetlenebb volt a helyzet az újszegedi oldalon: a Torontál térről átemelt szennyvíz, a nyitott árok a szabad strandot határolja.

A Tiszába vezető csatornarendszernek van még egy súlyos hátránya. A város talajszintje — a nagy árvíz óta részben feltöltötték — általában a Tisza felé emelkedik, a csatornák pedig a befogadó folyó felé lejtnek. Ebből adódik, hogy az ésszerű mélységben a Tiszától induló úgynevezett gravitációs csatornák csakhamar felszínközelségbe kerülnek, elvesztik takarásukat és a vízvezetés szempontjából használhatatlanná válnak. További meghosszabbításuk már csak közbeeső áttemelők létesítésével volna lehetséges, ezek kezelése és üzemeltetése azonban körülményes és költséges. Így fordult elő például, hogy a Kossuth Lajos sugárút és a Damjanich utca kereszteződésében az utat burkoló kockaköveket közvetlenül a csatornacsővére helyezték, ami állandó veszélyt rejt magában. A magasan fekvő csatornába a házak kivezetéseit alig lehet bekötni, a csatorna könnyen sérül, esése nincs, dugulása gyakori. A többi közmű, például a vízvezeték alulról keresztezi a csatornát, ezért, ha a vízvezeték eltörik, a kiszivárgó szennyvíz fertőzi az ivóvizet. Ez volt az oka 1954-ben a vízjárványnak, amikor tízezer embert ápoltak a városban a víz fertőzöttsége miatt.

Tervek — jelen időben

Egy másik, 1911-ben készült tervkép bizonyítja, hogy az akkori műszaki szakemberek felismerték a csatornarendszer hibáját, tervezték egy észak-déli irányú főgyűjtőrendszer megépítését, amely Hattyastelep közelében részben a Tiszába, részben a holtágba ömlött volna. Az első világháború miatt ez a terv nem valósulhatott meg.

Az egyre súlyosbodó helyzet az 1960-as években kezdett tartha-

(Folytatás a 2. oldalon)

Két választás között

